

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2024 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Marie Novákové a Jaroslavy Vavrouchové

takto:

Obžalovaný L.K., narozen XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, přechodně bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno-Bohunice,

uznává se vinným, že

dne 10. 2. 2024 v době kolem 23:20 hodin v obci XXXXX, okres XXXXX, v kuchyni rodinného domu č. p. XXXXX, po předchozím požití alkoholu se nejprve dostal do slovní rozepře se svojí sestrou poškozenou E.K., nar. XXXXX, u které byl v tu chvíli na návštěvě, přičemž tato následně z obavy další gradace konfliktu zavolala na svého bratra policii, načež L.K. po provedeném šetření ze strany policistů Obvodního oddělení Policie České republiky Nové Město na Moravě rodinný dům opustil s vyjádřením, že se vrátí do místa svého současného pobytu v obci XXXXX, což ovšem neučinil,

a po odjezdu policejní hlídky se dne 11. 2. 2024 v době kolem 00:30 hodin vrátil k tomuto rodinnému domu a začal bouchat a kopat do vstupních dveří a dožadoval se vstupu, což bylo ze strany poškozené opakovaně odmítnuto, načež obžalovaný rozbil okno domu, poté se vrátil ke vstupním dveřím, do kterých začal opět bouchat a kopat a poté, co poškozená z obav před poškozením dveří odemkla vstupní dveře do domu, obžalovaný bez oprávnění vnikl do domu, poškozenou chytil za vlasy a odtáhl ji do kuchyně, kde ji srazil na zem, v důsledku čehož poškozené vypadl mobilní telefon zn. Xiaomi, model MiA3 v hodnotě 2 100 Kč, který se zcela zničil a následně obžalovaný za užití vulgárních nadávek a výhrůžek, že poškozenou zabije tuto opakovaně se střední Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

dopadovou intenzitou, bil sevřenou pěstí a kopal pevnou kotníkovou koženou obuví do hlavy a dalších částí těla, a to celkem nejméně 10x,

příčemž v důsledku jednání obžalovaného poškozená utrpěla otřes mozku, tržně zhmožděnou ránu v čelní krajině hlavy délky 15 mm, vícečetná ložiska zhmoždění hlavy (krevní výrony, lokální otoky, oděrky) v obličejové i vlasové části hlavy (zejména v týlní krajině), krvácení z nosu, uvolnění a vpáčení 2 předních horních zubů (řezáků), zhmoždění v oblasti levého ramene, paže a lokte, zhmoždění v oblasti levé strany hrudníku, po stranách břicha a v bederní části zad, kdy se ze soudně lékařského hlediska jedná o poranění na rozhraní lehkého až středně těžkého s dobou citelného omezení v obvyklém způsobu života v délce asi dvou týdnů,

příčemž s ohledem na fyzickou převahu, povahu, intenzitu, způsob a opakovanost úderů pěstí a kopů zejména do oblasti hlavy poškozené musel být obžalovaný srozuměn s tím, že takovým jednáním z jeho strany mohou být zasaženy životně důležité orgány, v tomto případě především mozek poškozené, a tedy že může dojít ke vzniku vážné poruchy zdraví s dobou citelného omezení v obvyklém způsobu života přesahující až 6 týdnů či dokonce ke vzniku život ohrožujícího poranění (zhmoždění mozku, otok mozku, nitrolební krvácení), a současně mohlo dojít ke vzniku zlomenin obličejových kostí (nosních kostí, lící kosti, dolní čelisti), zlomenin žeber, zlomenin kostí horních končetin, k čemuž nedošlo pouze shodou okolností, a to zejména díky aktivní obraně poškozené,

příčemž takto jednal, ačkoliv již byl rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 1. 12. 2014, č. j. 3 T 110/2014-434, který ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2015, č. j. 8 To 27/2015-485, nabyt právní moci dne 3. 2. 2015, uznán vinným mimo jiné ze spáchání pokusu zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 145 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyři a půl) roku se zařazením do věznice s ostrahou, kdy z tohoto trestu byl rozhodnutím Okresního soudu Brno – venkov ze dne 23. 8. 2016, sp. zn. 3Pp 7/2016, podmíněně propuštěn dne 23. 8. 2016 se stanovením zkušební doby v délce 4 (čtyři) roků,

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a tento čin spáchal opětovně, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,
- neoprávněně vniknul do obydlí jiného a při takovém činu užil násilí,

čímž spáchal

- zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavce 1, 2 písm. g) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

8,5 (osm a půl) roku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu pobytu** na pozemku parc. č. XXXXX, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je na něm postavená budova č. p. XXXXX, vše zapsáno na LV č. XXXXX pro k.ú. XXXXX, v katastru nemovitostí vedeném pro Katastrální území XXXXX, Katastrální pracoviště XXXXX na dobu

5 (pěti) roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 696/10, Brno, majetkovou škodu ve výši **15 127 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené E.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, majetkovou škodu **2 100 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená E.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Skutkový děj popsáný ve výroku tohoto rozsudku byl zjištěn dokazováním provedeným v hlavním líčení na základě výpovědi obžalovaného L.K., výpovědi svědkyně E.K., čtení svědeckých výpovědí B.K., I.K. a Z.H., čtení znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a došlo i k předložení spisového materiálu stranám k nahlédnutí a provedení stranami označených důkazů.
2. Obžalovaný L.K. (č. l. 119–124, 186–192) v přípravném řízení uvedl, že do XXXXX za sestrou E.K. přijel kolem 17:30 hodin a v rodinném domě, kde jeho sestra s jeho otcem bydlí, zůstal další 2–3 hodiny, přičemž se sestrou popíjeli alkohol. Následně šli ještě do hospody, kde si dali každý 1 pivo a po cestě domů, protože už hospodu zavírali, si dal ještě 1 pivo. Po návratu zpět do domu se se sestrou začali hádat, vytahovali na sebe staré věci a ona na něho zavolala policii. Policie přijela a on se s nimi domluvil, že půjde pryč a také následně odešel. Pak čekal na zastávce, ale zjistil, že si zapomněl v domě sluchátka a nějaký úřední dopis a vrátil se. Dveře byly zamčené, zabouchal na ně tedy, a protože nikdo nereagoval, šel k oknu do kuchyně a pak k dalšímu oknu, kde se svítilo a poté, když i na toto okno zaklepal, tabulka praskla a vysypala se. Potom sestra otevřela vedlejší okno, zeptala se ho, co chce, on jí řekl, že chce svoje věci a ona šla otevřít dveře, do kterých on normálně vstoupil. V kuchyni si vzal svoje věci, ale se sestrou se zase slovně chytily ona na něho začala plivat a praštila ho do pusy. On jí dal následně pěstí, pak ji chytil za vlasy, stáhnul ji k zemi, ale ona se ho chytala za ruce a za nohy. Tak se jí snažil vysmeknout a přitom ji kopl nohou. Potom mu přišlo, že dostala nějaký záchvat, protože se sebou cukala ze strany na stranu a chtěl tedy zavolat záchranku, ale vlastně neví, zda to vůbec zazvonilo, když v tu chvíli už byla za dveřmi policie. Dům, v kterém se to stalo, patří jejich matce, která však zemřela. Přičemž probíhá toho času dědické řízení. On tam bydlíště nemá, neboť když měl v roce 2014 ten problém, tak byl přehlášen na obecní úřad ve XXXXX. Celkem tedy sestru udeřil asi 2x až 3x pěstí a asi stejně tolikrát ji kopl. Asi na ni i dupnul, ale to bylo proto, že se snažil vysmeknout z jejího sevření. Pokud jde o mobilní telefon sestry, má za to, že ten spadl na zem ve chvíli, když se přetahovali. Se sestrou si nerozumí, v Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

minulosti se často hádali, vadí mu, že se jeho sestra špatně starala o mámu a tátu, brala si půjčky, měla dluhy a kouří marihuanu. Dále obžalovaný popis konfliktu se sestrou rozvinul tak, že fyzických ataků od sestry bylo víc a on se jí tedy snažil vysmeknout, aby ji od sebe dostal, aby ho nepokousala nebo nepoškrábala, proto se jí snažil odkopnout, odstrčit. Myslí si, že kdyby nebyl pod vlivem alkoholu, k tomuto by nedošlo.

3. V řízení před soudem (č. l. 452verte-454) obžalovaný doplnil, že nesouhlasí s tím, jak je obžaloba formulována a zdůraznil, že k napadení jeho sestry z jeho strany došlo až poté, co byl nejprve napaden on. V důsledku úderu do pusy od sestry měl prasklý ret na spodní straně. Dále obžalovaný doplnil, že když přijel za sestrou, měl s sebou láhev rumu, kterou poté společně vypili. Délku fyzického konfliktu se sestrou odhaduje tak do půl minuty maximálně.
4. Svědkyň E.K. (č.l. 193–198) v přípravném řízení jako sestra obžalovaného uvedla, že za ní předmětného dne bratr přijel před 18:00 hodinou odpoledne, povídali si, popíjeli rum, který bratr přivezl a ten postupně vypili. Potom šli ještě do pivnice, dali si pivo a pak si koupili ještě dvě plechovky na odchod. Po cestě domů už bratr začal rýpat a když přišli domů, vytušila, že to nebude dobré a telefonem zavolala policii. Po příjezdu policie bratr řekl, že odejde a zavolá si taxi, odešel a odjela i policie. Za nějakou dobu začal však bratr klepat na okno, vyčítal jí, že taxi bude stát 900 Kč a že chce aspoň tabák, který má v chalupě a tento mu následně podala oknem a toto zavřela. Bratr však začal bouchat znovu a jedno okno rozbil (je možné, že bylo již naprasklé) a bouchal i hodně silně do dveří, takže se rozhodla tyto otevřít, aby je nerozbil. Když otevřela, bratr ji řekl, že ho nebude nikdo vyhazovat, byl naštvaný, chytil ji, dotáhl ji do kuchyně, trásknul jí hlavou o zem a poté ji bil pěstmi a kopal ji. Když spadla na zem, tak jí vypadl z ruky mobilní telefon a bratr na něj šlápl. Útok pořád nepřestával, kopal ji do hlavy a kopl ji i do zubů, přestože se snažila rukama krýt. Pak nastala chvilka, kdy měla možnost prostřednictvím svého druhého mobilního telefonu zavolat opětovně policii, ale útok bratra nepřestal ani poté a údery i nadále směřovaly do hlavy a do horní části těla. Stále jí bil pěstmi a kopal ji. Útok doprovázel nadávkami a slovy „zabiju tě“. Délka útoku jí přišla nekonečná a teprve pak policie přijela, ošetřila ji a byla odvezena do nemocnice. V minulosti už byla bratrem napadena, naposledy loňského roku, kdy se jí však nic nestalo a neřešilo se to a ještě předtím došlo k tomu, proč byl vlastně bratr odsouzen. To, že by měla bratra napadnout i fyzicky jako první, svědkyně odmítla, neboť hned, jak otevřela dveře, tak ji bratr chytil a odvedl do kuchyně, kde ji pak zmlátil. Stačila se pouze pasivně krýt rukama na hlavě. Vlastnické právo k domu, v němž se událost vstala, měla jejich maminka, která však zemřela, otec, který s ní v domě bydlí, žádná práva k domu nemá a ona sama tam má trvalé bydliště.
5. V řízení před soudem (číslo č.l. 467verte-469) svědkyně upřesnila, že bratr přijel v 17:30 hodin a dále svoji výpověď doplnila tak, že jizvu na čele má od toho, jak ji bratr tráskl hlavou o zem. K ústnímu konfliktu s bratrem, který počal cestou z hostince domů, uvedla, že na tom mají vinu asi oba, když si začali vyčítat záležitosti ohledně smrti jejich matky. Po prvním odjezdu policie se bratr k chalupě vrátil asi za 15 minut, kdy začal bouchat na okno, na dveře a chtěl tabák. Dále upřesnila, že poté, když otevřela dveře, ji obžalovaný chytil za vlasy a odtáhl ji do kuchyně, kde ji pak zbil a zkopál, a pokud jde o počet ran pěstí, tak odhaduje, že se tak stalo asi 10x a stejně tak mohlo být těch kopanců. Časově tento fyzický útok ohraničit neumí, ale odhaduje, že to bylo „dél než minuty“. Dále doplnila, že se jí při útoku snažil zde přítomný otec bránit tak, že bratra odstrkoval a toho využila k tomu, aby podruhé zavolala policii. Dále svědkyně odmítla, že by obžalovaného držela, ani mu nebránila v odchodu. Pokud jde o přetrvávající zdravotní potíže, pak jí zůstala jizva na čele a vylomený levý přední řezák, s kterým může volně hýbat a hlava jí pak ještě třesla skoro tři týdny.
6. Svědka B.K. (č.l. 199–203) uvedl jako otec obžalovaného a svědkyně E.K. pouze to, že „L. napadl E. a bylo to dost ošklivé“ a dále uvedl, že se tak stalo v kuchyni, kam přišel poté, když slyšel nějaký hluk a tehdy je od sebe roztrhával, aby L. E. nechal. Blížší údaje o zjišťovaných záležitostech snědek podat nemohl pro svůj vážný zdravotní stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

7. Svědkyňe I.K. (č. l. 204-209) jako přítelkyně obžalovaného uvedla, že všechno špatné, co se v minulosti stalo, má vždy nějakou souvislost se sestrou obžalovaného. Byla v minulosti svědkem několika incidentů, kdy například matka obžalovaného v noci volala, že jí E.K. sebrala peníze a že nemají co jíst, takže to museli v noci řešit z toho důvodu, že oba rodiče obžalovaného jsou vážně zdravotně postiženi. Přestože má E.K. oba rodiče na starost tedy v opatrování, přesto od nich kolikrát odjížděla, nestarala se o ně řádně a zajímala se spíš o drogy. K předmětné věci, pro kterou je obžalovaný stíhán jí on sám řekl, že toho večera se mu úplně zatmělo, neboť si vzpomněl na umírající matku, navíc na něj jeho sestra začala útočit a plivat na něho, v důsledku čehož odešel, ale zase se vrátil a E. na něho začala zase útočit, což psychicky nezvládl a jak uvedl „kopal do ní“. Za základní problém, který mezi obžalovaným a jeho sestrou vznikl, byla nedostatečná péče E. o jejich rodiče.
8. Svědkyňe Z.H. (č.l. 210–215) jako zasahující policistka uvedla, že po prvním oznámení poškozené přijeli na místo a obžalovaný byl v tu chvíli již na odchodu a byl poučen, aby se do domu již nevracel, aby nevznikly další konflikty. Poškozená, která byla pod vlivem alkoholu, oznámení odůvodnila obavami z agresivity obžalovaného. Po návratu na služebnu jí však dozorcí řekl, ať se vrátí na místo, protože se obžalovaný znovu snaží dostat do domu za poškozenou. Po návratu na místo svědkyně popsala situaci tak, že během zákroku měli připravené služební zbraně, neboť z postoje obžalovaného, který zatínal pěsti, bylo zřejmé, že hrozí nebezpečí napadení z jeho strany. Dále svědkyně vylicila setkání s poškozenou, která byla vyděšená a popsala situaci ve shodě s kamerovým záznamem, který byl policií pořizován tak, jak bude tento následně rozebrán. Po příjezdu záchranné služby z důvodu ošetření poškozené zadržený L.K. začal vykřikovat, že chce také ošetřit, ale následně uvedl, že si to rozmyslel, že mu nic není. Dále lékaři zavolali na místo druhé vozidlo záchranné služby za účelem převozu otce obžalovaného a poškozené za účelem hospitalizace, neboť byl v šoku. Pověst obžalovaného svědkyně označila za špatnou, když s tímto byly v minulosti obdobné potíže, které musela řešit policie.
9. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 263-298) se podává, že poškozená E.K. utrpěla otřes mozku, tržně zhmožděnou ránu v čelní krajině hlavy délky 15 mm, která si vyžádala chirurgické šití, zhmoždění hlavy s vícečetnými ložisky v obličejové a zejména v týlní krajině hlavy, uvolnění a vpáčení dvou předních horních zubů (řezáků), krvácení z nosu, zhmoždění v oblasti levého ramene, paže a lokte a zhmoždění v oblasti levé strany hrudníku po stranách břicha a v bederní části zad. Pokud jde o krevní výrony v oblasti dolních končetin, pak se jedná spíše o poranění staršího data. Popsaná poranění jsou na rozhraní kategorie lehkých a středně těžkých. V důsledku popsaných poranění byla poškozená citelně omezena v obvyklém způsobu života po dobu asi dvou týdnů. Charakter a lokalizace zjištěných poranění odpovídá jejich vzniku, tedy opakovaným působením tupého násilí až střední dopadové intenzity zejména do oblasti hlavy, ale rovněž i trupu a levé horní končetiny, a to v podobě aktivního násilí ze strany druhé osoby. Ze soudně lékařského hlediska je možno bez pochyb vysvětlit jejich vznik údery pěstí, taháním za vlasy, kopy či šlápnutím nohou. Ze soudně lékařského hlediska je možno dopadovou intenzitu tupého násilí hodnotit jako střední. Pokud jde o dopadovou intenzitu násilí, pak tuto zcela jistě mohlo snížit chránění si těla poškozenou vůči útoku, čemuž odpovídají i nálezy poranění levé horní končetiny. Zjištěná poranění poškozené odpovídají působení aktivního tupého násilí ze strany druhé osoby. Působení tupého násilí na hlavu v obecné rovině, a to zejména v podobě útoku kopy nohou či šlápnutí nohou v pevné obuvi (stačí dokonce jediný takový útok vysokou intenzitou) může vést ke vzniku vážného poranění s dobou citelného omezení přesahujícího v některých případech až šest týdnů, či dokonce ke vzniku život ohrožujícího poranění (zhmoždění mozku, otok mozku, nitrolební krvácení), ovšem jen za určité kombinace výše uvedených faktorů, což v průběhu šetřené události nenastalo, mimo jiné i například z důvodu obrany poškozené. Z dalších možných velmi reálně hrozících poranění je možno uvést zejména vznik zlomenin obličejových kostí (nosních kostí, lící kosti, dolní čelisti), zlomeniny žeber, zlomeniny kostí horních končetin, tedy až středně těžkých poranění s dobou citelného omezení zpravidla do šesti týdnů. Zcela Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

nezbytnou podmínkou jejich vzniku by však bylo působení násilí vysokou dopadovou intenzitou, což v daném případě nenastalo.

10. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie (č. l. 348-383) se podává, že obžalovaný L.K. netrpí psychotickou ani jinou forenzně závažnou duševní poruchou, má normální průměrné rozumové schopnosti, avšak trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy sebestřednými, emočně labilními, impulsivními, nezdrženlivými a nestálými, chybí mu empatie a soucit, není sebekritický ke svému agresivnímu jednání, je extrapunitivní, vztahovačný, nezakořeněný ve vztazích a ve společnosti, cítí se ukřivděný. Má sklon k afektivním výkyvům nejčastěji zlosti, reaguje impulsivně, zejména když ztratí protispolečenské zábrany po požití alkoholu. Inkriminovaného jednání se dopustil ve stavu symplexní alkoholové opilosti středně těžké (cca 1,99 promile alkoholu v krvi) a v afektu zlosti. Obžalovaný byl schopen rozeznat nebezpečnost svého jednání, a pokud jde o schopnost ovládací, pak tato byla vlivem požitého alkoholu u patologicky strukturované osobnosti snížena měrou podstatnou. Obžalovaný není na alkoholu závislý, má vůči němu zvýšenou toleranci a jeho pití ovládá. Rovněž má obžalovaný zkušenost se změnou (agresivitou) svého chování po požití alkoholu. Ve stavu střízlivosti jsou obě předpokladové schopnosti obžalovaného zcela zachovány. U obžalovaného nejsou dány podmínky žádného druhu ochranného léčení, ani léčení protialkoholního. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení.
11. Z důkazů provedených ve smyslu § 213 odst. 1, odst. 2 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.:
- 5-6 – úřední záznam policie o přijetí obou telefonických oznámení poškozené,
 - 9verte – DVD obsahující kamerové záznamy při zásahu policejních hlídek na místě činu,
 - 13 – protokol o prohlídce těla poškozené,
 - 14 – 26 – fotografická dokumentace o prohlídce těla poškozené a obžalovaného,
 - 27 – záznam o dechové zkoušce u poškozené (2,05 promile),
 - 28 – 45 - fotografická dokumentace k provedené prohlídce těla poškozené,
 - 47 – 57 – protokol o ohledání místa činu, včetně fotografické dokumentace,
 - 61 – 65 – odborné vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika,
 - 66 – protokol o ohledání věci – mobilního telefonu poškozené, včetně fotodokumentace
 - 80–81 - záznam protialkoholní záchytné stanice a alkotest u obžalovaného (1,99 promile)
 - 89 – 94 – protokol o prohlídce těla obžalovaného, včetně fotodokumentace,
 - 95 – 96 – záznam o dechové zkoušce u obžalovaného (2,23 promile),
 - 250-254 – lékařské zprávy,
 - 387 – odborné vyjádření,
 - 392 – informace o pozemku.
12. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených u hlavního líčení a jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl soud k následujícím závěrům.

Hodnocení důkazů

13. Skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, má soud za prokázaný na základě zejména výpovědi poškozené E.K. a dále i na tuto výpověď navazujících důkazů, a to kamerových záznamů pořízených zasahujícími policejními hlídkami na místě činu, protokolu o prohlídce těla poškozené, stop zajištěných na místě činu, lékařských zpráv, znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a dalších níže zmíněných důkazů. Do výše popsaného důkazního řetězce ostatně zapadá i výpověď obžalovaného, který doznal, že poškozenou fyzicky napadl opakovanými údery pěstí i kopy nohou, nicméně svou vinu relativizuje tak, jak bude konkrétně níže rozebráno.
14. Pokud jde o konkrétní události dne 10. 2. 2024 a dne navazujícího, pak příjezd obžalovaného do obce XXXXX je ve shodě s výpovědí jeho i poškozené datován dne 10. 2. 2024 v 17, 30 hodin, přičemž jeho cesta bezprostředně směřovala do rodinného domu č. p. XXXXX na předem ohlášenou návštěvu své sestry, tedy poškozené E.K., a svého otce B.K., kteří předmětný dům obývají. Po příchodu do domu se čas, který obžalovaný s poškozenou společně strávili, odehrál bez jakýchkoliv konfliktů, přičemž oba jmenovaní v průběhu večera při vzájemném rozhovoru společně zkonzumovali obžalovaným přinesenou pultitrovou láhev rumu a zbytek večera se ještě po vzájemné domluvě rozhodli strávit konzumací piva v místním pohostinství, kde stihli těsně před koncem provozní doby každý jedno čepované pivo a na cestu zpět do domu si ještě zakoupili každý jednu plechovku piva. Cestou do domu však poškozená ve smyslu své výpovědi vycítila vzrůstající agresi obžalovaného a z obav, které z něj počínala mít, poprvé kontaktovala telefonicky Obvodní oddělení PČR v Novém Městě na Moravě, přičemž takto se stalo ve smyslu úředního záznamu policie (č. l. 5–6) těsně před 23:21 hodin, kdy byla v důsledku tohoto oznámení vyslána na místo činu hlídka policie. Ze stejného úředního záznamu se dále podává, že po domluvě a příslibu obžalovaného, že se vrací do svého bydliště, tento skutečně odešel. Před odchodem obžalovaného je dále možno z obsahu předmětného úředního záznamu policie dovodit, že u tohoto byla provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,05 promile alkoholu v dechu. Výsledky dechové zkoušky u poškozené pak přinesly výsledek 2,23 promile alkoholu v dechu. Slib daný policejní hlídce však obžalovaný nedodržel a po jejich odjezdu z místa se obžalovaný k rodinnému domu zase vrátil. Přesný čas tohoto návratu lze pouze odhadovat, když poškozená uvedla, že se obžalovaný po prvním odjezdu policie k chalupě vrátil asi za 15 minut a obžalovaný se k této okolnosti nevyjádřil. Podpůrně lze tento čas stanovit opět z předmětného úředního záznamu policie, z něhož se podává, že druhé oznámení poškozené policie přijala dne 11. 2. 2024 v 00:32 hodin, kdy poškozená policií sdělila „že se její bratr vrátil a dobývá se do domu“ (č. l. 5). Z takto formulovaného úředního záznamu by bylo možno důvodně dovozovat, že tento druhý telefonát poškozená realizovala ještě předtím, než obžalovanému vstupní dveře domu otevřela, když takové jednání poškozené by dávalo větší smysl nežli oznamovat policii událost až ve chvíli, kdy již dochází k fyzickému napadání. Poškozená nicméně ve své výpovědi okolnosti onoho druhého oznámení na policii popsala tak, že toto učinila až po vstupu obžalovaného do chalupy, kdy využila přestávky v napadání a policii zavolala ze svého druhého mobilního telefonu, když ten původní mezitím obžalovaný zničil. Z takové verze soud nakonec i vycházel, když takový průběh děje potvrdil i obžalovaný, byť v tomto případě neprocesně (č. l. 88). Lze tak uzavřít, že na místo činu se obžalovaný vrátil po odjezdu policejní hlídky dne 11. 2. 2024 v době kolem 00:30 hodin a přibližně v tomto rozmezí, tedy od 00:30 hodin až do 00:45 hodin, kdy se na místo již podruhé předmětné noci dostavila hlídka policie (č. l. 8), se dopouštěl trestné činnosti výše popsané.
15. Pokud jde o nejpodstatnější fázi skutkového děje, tedy charakter opětovného vstupu obžalovaného do domu a konkrétní popis fyzického napadání poškozené, pak soud mohl vycházet v tomto ohledu pouze ze tří výpovědí, a to výpovědi obžalovaného, poškozené a svědka B.K., tedy otce obžalovaného a poškozené. Při vědomí vážného zdravotního postižení B.K., jenž se po utrpení mozkové obrně léčí s paranoidní schizofrenií a jeho popis události je v zásadě bezobsažný, pak tím spíše získává na významu hodnocení věrohodnosti výpovědi zbývajících dvou účastníků konfliktu.

Pro tyto účely porovnal soud obsah výpovědi poškozené a na druhé straně obžalovaného s důkazem objektivního charakteru, jímž je fotodokumentace k provedené prohlídce těla poškozené (č. l. 28-45) s následujícím i závěry. Předmětnou fotodokumentaci hodnotí znalec tak, že poranění poškozené odpovídají působení aktivního tupého násilí ze strany druhé osoby, přičemž údery pěstí, kopy, pád po stržení na zem, jakož i tahání za vlasy tak, jak uvádí poškozená, jsou pro vznik zjištěných poranění zcela přípustná, a dokonce i tímto mechanismem typická. Dále rovněž s výpovědí poškozené korespondující je vyjádření znalce v tom smyslu, že počet míst na těle poškozené, kde se násilí působené obžalovaným projevilo, mnohem spíše odpovídá počtu úderů, které popisuje poškozená, nežli které popsal obžalovaný, když jen z krevních výronů na těle poškozené (nepočítaje četné oděrky rovněž znalcem zmiňované), lze stanovit počet míst na těle poškozené, kde se násilí projevilo, následovně. Na obličeji poškozené jsou patrný tři krevní výrony, a to pod očima a na nose poškozené a dále je třeba započítat násilí, které se projevilo uvolněním a vpáčením dvou předních horních zubů poškozené a tedy (nepočítaje tržně zhmožděnou ránu v čelní krajině poškozené, kterou tato vysvětlila úderem hlavy o zem) lze dospět ke čtyřem centrům působení násilí, dále znalec (aniž by toto z fotodokumentace bylo patrné) zmiňuje krevní výrony i ve vlasové části hlavy, a pokud zvolil termín „zejména v týlní krajině“, pak je třeba dovozovat množné číslo, a tedy minimálně dva krevní výrony v této části. Dále jsou patrný na levé paži poškozené nejméně čtyři krevní výrony, na pravé straně podbřišku jeden krevní výron, na levém i pravém boku poškozené dva krevní výrony a ve spodní části zad další dva krevní výrony. Již jen tímto součtem krevních výronů lze dospět celkem k 15 lokalitám na těle poškozené, na které působilo násilí, aniž by byl započítán vyšší počet poranění ve formě lokálních otoků a oděrek (zejména na zádech poškozené) a porovnáním tohoto počtu kontaktních míst lze mnohem přesvědčivěji dospět k závěru o věrohodnosti popisu způsobu napadání tak, jak tento učinila poškozená, když uvedla, že počet úderů odhaduje nejméně na 10 způsobených pěstí a asi stejně tolik způsobených kopy. Naopak výše popsany objektivní důkaz vyhodnocený znalcem se naprosto vymyká popisu obžalovaného, který uvedl, že odhaduje počet úderů, které uštědřil poškozené jako dvakrát až třikrát úder pěstí a asi stejně tolik kopnutí, přičemž ještě dodal, že na poškozenou asi i dupnul. Stejně nevěrohodně pak vyznívá i odhad obžalovaného, že dobu, kdy fyzicky útočil na poškozenou, odhaduje „tak do půl minuty“, neboť frekvence, s níž by zasahoval výše popsaná místa na těle poškozené, a to při vzetí v úvahu, byť jen onoho výše shrnutého počtu poranění, jež se projevila na těle poškozené krevními výrony znalcem konstatovanými, by se vymykala rozumné představě. Za této situace nutno uzavřít, že výpověď poškozené v porovnání s objektivním důkazem obstála a je tedy věrohodná, a naopak z výpovědi obžalovaného se podává přes jisté doznání tendence k pozměňování skutkového děje ve svůj prospěch. Přes značnou opilost poškozené (která byla ještě významnější nežli u obžalovaného), je tedy možno výše provedeným porovnáním uzavřít, že na vnímání skutkového děje neměl požitý alkohol fatální vliv a lze tak z výpovědi poškozené jako věrohodného důkazu vycházet.

16. Vycházejí z výpovědi poškozené lze okolnosti vstupu obžalovaného do domu číslo XXXXX v obci XXXXX popsat ve zkratce následovně. Po návratu před dům se obžalovaný dožadoval vstupu nejprve tak, že začal klepat na okno, na což poškozená ve smyslu své výpovědi nejprve nereagovala, později však přece jen okno otevřela, a přestože obžalovanému podala věci, které požadoval (tabák), přesto se dožadoval vstupu i nadále, bouchal opětovně na okno, až toto rozbil. To, že okno rozbil, ostatně doznává ve své výpovědi i obžalovaný a na tomto závěru ničeho nemění ani reálná úvaha obžalovaného, že tabulka byla již naprasklá, neboť už v tuto chvíli lze jednání obžalovaného chápat tak, že se do domu míní dostat stůj co stůj. Tak ostatně vyhodnotila situaci i poškozená, která uvedla, že poté, co obžalovaný začal bouchat a kopat do vstupních dveří, se rozhodla tyto otevřít z toho důvodu, aby i tyto obžalovaný nerozbil. Takový charakter vstupu do obydlí jiného pak jistě nelze chápat jako vstup s právně relevantním souhlasem osoby, která obydlí oprávněně užívá. Popsané jednání obžalovaného pak nelze označit pouze za pohrůžku násilím, nýbrž za násilí realizované za použití fyzické síly sloužící k překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Při vědomí, že předmětný dům byl do jistého období rodným domem obžalovaného se naskytá otázka, zda lze takové vniknutí do obydlí jiného chápat ze strany obžalovaného jako neoprávněné. Z informace o nemovitosti (č. l. 392) a dále z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 477-478) se podává jediný oprávněný vlastník, mimo jiné předmětného domu, a to matka obžalovaného i poškozené, E.K.. Tato osoba ve smyslu výpovědi obžalovaného i poškozené již zemřela, přičemž z vyjádření notářky (č. l. 476) se podává, že dědické řízení po E.K., nar. XXXXX a zemřelé dne 27.12.2023, není dosud pravomocně skončeno. Z výše uvedeného lze tedy učinit závěr, že vlastnické právo obžalovaný k předmětnému domu nemá. Uživatelské právo obžalovaného k předmětné nemovitosti pak skončilo v roce 2014, kdy byl obžalovaný ve smyslu vlastní výpovědi přehlášen na obecní úřad ve XXXXX, a to v souvislosti s trestnou činností, již se dopouštěl mimo jiné vůči oběma svým rodičům i své sestře E.K. ve smyslu rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 1. prosince 2014 sp. zn. 3 T 110/2014 a od té doby dosud se pak zdržuje ve svém bydlišti na ulici XXXXX v XXXXX. Za takové situace pak soud u obžalovaného neshledává jediný právní titul, v důsledku kterého by tomuto mohlo náležet oprávněné užívání předmětného domu. Naopak za oprávněné uživatele předmětného domu a přilehlé nemovitosti lze označit osoby tam se oprávněně zdržující po smrti vlastníka nemovitosti E.K., a to otce obžalovaného B.K. a sestru obžalovaného E.K..

17. Popis událostí, které nastaly po neoprávněném vstupu obžalovaného do domu, pak lze slovy poškozené stručně popsat tak, že ji obžalovaný chytil za vlasy, odtáhl ji do kuchyně, kde ji udeřil hlavou o zem, čímž jí způsobil tržně zhmožděnou ránu v čelní krajině výše popsanou a dále jí zasadil nohama obutýma do pevné kotníkové kožené obuvi celkem nejméně 10 úderů, a to do hlavy, do rukou a do trupu, když dopadovou intenzitu znalec označil s ohledem na způsobené důsledky na těle poškozené za střední. Při takto vymezeném minimálním určení úderů, které obžalovaný poškozené zasadil, lze vycházet z popisu situace rozebrané v rámci odst. 15, přičemž důvodně se lze domnívat, že počet zásahů byl ještě významně vyšší. Věrohodnost výpovědi poškozené, již popsala způsob fyzického napadání ze strany obžalovaného, je opět podepřen závěry znalce, který uvedl, že ze soudně lékařského hlediska je možno zcela bez pochyb vysvětlit charakter a lokalizaci zjištěných poranění na těle poškozené tak, že tyto odpovídají působení aktivního násilí ze strany druhé osoby a jejich vznik lze bez jakýchkoliv pochybností vysvětlit právě způsobem, který popsala poškozená, včetně tahání za vlasy.
18. Důraz fyzického napadání poškozené obžalovaným je rovněž patrný z kamerových záznamů hlídek policie pořízených bezprostředně po příjezdu na místo činu (DVD na č. l. 9), z nichž je patrné chování poškozené, které lze bez nadsázky označit za chování osoby, která se nachází v těžkém šoku. O intenzitě jednání obžalovaného je pak možnost si kromě výpovědi poškozené učinit závěry z protokolu o prohlídce těla poškozené a z fotodokumentace pořízené bezprostředně po napadení (č. l. 13-22), z nichž je patrné až extrémní zakrvácení celé osoby poškozené, dále pak z fotodokumentace na č. l. 25 a 63-65, z nichž se podává zakrvácení obou bot obžalovaného, jehož rozsah je téměř celoplošný, dále pak z fotodokumentace k provedené prohlídce poškozené pořízené až následně (č. l. 28-45), z níž je patrná četnost a rozsáhlost důsledků fyzického napadání na těle poškozené a konečně i z protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace (č. l. 47-57), z nichž je patrný rozsah krevních stop zajištěných na místě činu, tedy v kuchyni předmětného domu. Obrázek o rozhodnosti a důrazu jednání obžalovaného vůči poškozené si lze rovněž učinit z části výpovědi svědkyně Z.H. jakožto zasahující policistky (č. l. 213), která mimo jiné uvedla k průběhu zadržení obžalovaného na místě činu, že policisté museli mít připravené služební zbraně, neboť ze samotného postoje obžalovaného, kdy v průběhu zadržování zatíнал pěsti, hrozilo nebezpečí napadení z jeho strany. Závěr, že biologický materiál zjištěný na botách obžalovaného je skutečně krev poškozené, se pak podává z odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 61-65), když z tohoto se podává, že profil DNA majoritního zůstavitele biologického materiálu na botách i na kalhotách obžalovaného byl ve

všech vzorcích totožný a individuálně shodný s profilem DNA stanoveným ze srovnávacího vzorku - E.K..

19. Pokud jde o mobilní telefon značky Xiaomi nalezený na místě činu, pak tento byl ohledán (č. l. 66-75) se závěrem, že přední, zadní a boční strany telefonu jsou popraskané prakticky po celé ploše telefonu (což vyplývá i z pořízené fotodokumentace), přičemž tento nelze zapnout. Obžalovaný se k telefonu vyjádřil tak, že tento spadl na zem, když se se sestrou přetahovali, avšak s ohledem na výše učiněný rozbor důkazů soud konstatuje, že obžalovaným užitý eufemismus „přetahovali“ není na místě, když reálné situaci odpovídá výraz „brutálně fyzicky napadal poškozenou“. Sama poškozená uvedla, že obžalovaný ve chvíli, kdy jí mobilní telefon upadl v důsledku fyzického napadání na zem na tento šlápl, čemuž by rozsáhlý charakter poškození telefonu výše zmíněný a zjištěný ohledáním spíše odpovídal, nicméně ať již k poškození telefonu došlo vědomým šlápnutím obžalovaného ve smyslu výpovědi poškozené či jeho poškození nastalo v důsledku upadnutí na zem, je v zásadě jedno, když na obou v úvahu přicházejících mechanismech poškození měl obžalovaný jasný podíl. Hodnota telefonu pak byla zjištěn znalcem v rámci odborného vyjádření (č. l. 387). Výše učiněný poznatek ohledně mobilního telefonu soud učinil a zahrnul do skutkové věty výhradně za účelem odůvodnění vysloveného výroku o náhradě škody, když vliv na kvalifikaci jednání obžalovaného tato skutečnost neměla.
20. Pokud jde o alkohol, který předmětného dne obžalovaný požil, pak sám k věci uvedl, že toho dne vypil ve XXXXX dvě piva, poté se sestrou vypili společně půllitrovou láhev rumu a potom ještě 2 piva. Ze záznamů o dechové zkoušce (č. l. 95–96) se podává, že dne 10. 2. 2024 ve 23:51 hodin nadýchal obžalovaný 2,23 promile a dne 11. 2. 2024 v 01:13 hodin pak 1,99 promile. Výše uvedené skutečnosti vzala v úvahu znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a uzavřela, že posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil ve stavu simplexní alkoholové opilosti středně těžké, přičemž byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a rovněž tak měl zachovalou schopnost ovládací, byť v tomto případě v důsledku požitého alkoholu snižovou, a to měrou podstatnou. Důležité jsou poznatky znalkyně, že obžalovaný není na alkoholu závislý, má vůči němu zvýšenou toleranci a jeho pití ovládá, přičemž má zkušenosti se změnou (agresivitou) svého chování po požití alkoholu a ve stavu střízlivosti má obě předpokladové schopnosti zcela zachovány. Sám obžalovaný uvedl, že s alkoholem má bohaté zkušenosti a ví, jaké na něho má alkohol účinky. Při vědomí dalších závěrů znalkyně v tom smyslu, že obžalovaný netrpí psychotickou ani jinou forenzně závažnou duševní poruchou, lze pak uzavřít, že za posuzované jednání je obžalovaný plně odpovědný, a to i při vědomí podstatnou měrou snížených ovládacích schopností, když tyto nebyly v době spáchání trestné činnosti vymizelé a s vědomím, jaké účinky na něj alkohol má, se obžalovaný přesto vědomě a dobrovolně do stavu podnapilosti sám uvedl. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že požitý alkohol hrál roli i při páchaní trestné činnosti, pro kterou již byl obžalovaný v minulosti odsouzen, a to při trestné činnosti páchané v roce 2013 (bod 1 rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou sp. zn. 3 T 110/2014), kdy obžalovaný vyhrožoval za použití zbraně násilím poškozenému V.O. a rovněž i v roce 2022 (rozsudek Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou sp. zn. 1 T 72/2023), kdy rovněž v podnapilém stavu fyzicky napadl proti němu oprávněně zasahující policisty. I s přihlédnutím k těmto souvislostem a současně při vědomí jeho „patologického vztahu se sestrou“, jak se sám ve své výpovědi ve vztahu k poškozené E.K. vyjádřil, měl tím spíše dbát, aby se alkohol opětovně nestal impulsem pro další trestné jednání.
21. Obhajoba obžalovaného kromě výše vyřešené otázky ovlivnění alkoholem spočívá v jeho tvrzení, že na poškozenou zaútočil z toho důvodu, že ho vyprovokovala, a dokonce ho udeřila do obličeje. Pokud pak jde o kopání do těla poškozené, toto odůvodnil tím, že její sestra svírala rukama kolem nohou a chtěl si tak uvolnit sevření. V případě obžalovaným tvrzeného úderu do obličeje ze strany poškozené, je tato jeho verze způsobení poranění v jeho obličeji reálná, když z protokolu

o prohlídce těla obžalovaného (č. l. 89-94) se podává záznam „mírný otok spodního rtu vpravo“ a z kamerových záznamů pořízených policií již výše zmíněných (konkrétně záznam č. 4, hlídky Město2, č.l. 9) se k tomuto mechanismu vzniku zranění na jeho rtu obžalovaný vyjadřuje tak, že původcem je poškozená. Ani za této situace, tedy i kdyby byl obžalovaný poškozenou předtím, než tuto fyzicky napadl, provokován, a dokonce ani kdyby mu skutečně poškozená způsobila poranění na rtu, neopravňovaly tyto skutečnosti obžalovaného v žádném případě k následujícímu natolik brutálnímu fyzickému napadání poškozené, včetně kopání mj. do hlavy poškozené, a to zvláště pak za situace, kdy bezprostředně předtím sám za užití násilí neoprávněně vniknul do domu oprávněně užívaného poškozenou. Pokud pak jde o obhajobou obžalovaného, že poškozenou vlastně kopat musel, neboť se chtěl uvolnit z jejího sevření, pak takové tvrzení obžalovaného je již zcela nevěrohodné, neboť i kdyby tomu tak bylo a poškozená v pro ni zoufalé situaci by se ležíc na zemi přidržovala nohou obžalovaného, mohl nepochybně takové sevření uvolnit rukama a odejít, což však nebylo jeho zájmem. Již naprosto nepatřičně vyznívá obhajoba obžalovaného, že se násilí na poškozené dopustil proto, že neschvaloval z jeho pohledu naprosto nedostatečný způsob péče poškozené o jejich společné rodiče, a to při vědomí jeho vlastního chování vůči rodičům, za které již byl ostatně dříve odsouzen. Jen namátkou lze z pravomocného rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 1. prosince 2014, sp. zn. 3 T 110/2014 citovat, že „v období nejméně od února 2011 do 20. dubna 2014 ve společně obývaném domě č. p. 32 v obci XXXXX psychicky a fyzicky týral svoje rodiče matku E.K. a otce B.K. mimo jiné tak, že matce nadával slovy kurvo, píčo, debile, bral jí peníze, cigarety, mobilní telefon, házel po ní různé předměty, vyhrožoval ji, že jí zabije, zapálí chalupu, bil ji do obličeje, rdousil ji, zakrýval jí rukou ústa až do chvíle, kdy nemohla dýchat a poté, co v důsledku předchozího fyzického napadání jeho matka nemohla chodit, klepala se a upadla v kuchyni na zem, tuto obžalovaný nechal nejméně šest dní ležet pomočenou a pokálenou, pouze kolem ní chodil, nadával jí, že smrdí a poléval ji studenou vodou a dále svému otci vulgárně nadával, bral mu cigarety, zesměšňoval ho kvůli jeho špatnému zdravotnímu stavu po prodělané mrtvici, opakovaně ho fyzicky napadal kopáním a údery pěstí, přičemž jeho chování vyvrcholilo útokem železnou kovanou sekerou vůči matce, když do rány mu vstoupila právě poškozená, tedy jeho sestra E.K....“. Při vědomí dlouhodobosti a charakteru popisovaných nelidských praktik, které vůči vlastním rodičům obžalovaný používal, jsou pak výčitky o nedostatečné péči o rodiče ze strany poškozené zcela irrelevantní.

Právní kvalifikace

22. Podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí těžkého ublížení na zdraví ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku se pak těžkou újmou na zdraví rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, přičemž újma na zdraví musí odpovídat alespoň jednomu z taxativně uvedených typů v § 122 odst. 2 písm. a) až i) trestního zákoníku. Přestože znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství uzavřel, že poškozená utrpěla v důsledku obžalovaného „pouze“ otřes mozku, tržně zhmožděnou ránu v čelní krajině, vícečetná ložiska zhmoždění hlavy, krvácení z nosu, uvolnění a vpáčení dvou předních horních zubů, zhmoždění v oblasti levého ramene, paže a lokte, zhmoždění v oblasti levé strany hrudníku po stranách břicha a bederní části zad a tedy poranění, které se ze soudně lékařského hlediska nachází na rozhraní lehkého až středně těžkého s dobou citelného omezení v obvyklém způsobu života v délce asi dvou týdnů, přesto znalec uzavírá, že při vědomí charakteru použitého násilí, tedy úderů pěstí a kopů do horní části těla, ale zejména do hlavy, dále míry intenzity, kterou charakterizuje jako až střední dopadovou intenzitu, dále skutečnosti, že šlo o opakované působení tupého násilí, jakož i fakt, že násilí bylo činěno mj. i kopy nohou obutých do pevných kožených bot, pak mohlo jednání obžalované jednoznačně vést ke vzniku vážného poranění s dobou citelného omezení přesahující až šest týdnů či dokonce ke vzniku život ohrožujícího poranění (zhmoždění mozku, otoku mozku, nitrolebního krvácení), avšak k takovému následku nedošlo v důsledku kombinace různých faktorů, jež znalec podrobně popsal, přičemž z těchto do popředí

vystupuje zejména obrana poškozené, která si zejména hlavu chránila před úderu rukama. Důsledky popsaného jednání obžalovaného tedy mohly vést ke zlomeninám obličejových kostí, ke zlomeninám žeber či ke zlomeninám kostí horních končetin, tedy až ke středně těžkému poranění s dobou citelného omezení do šesti týdnů. Přestože znalec za zcela nezbytnou podmínku vzniku posledně jmenovaných poranění uvádí působení násilí vysokou dopadovou intenzitou, současně uvádí, že s ohledem na popis obrany, kterou poškozená praktikovala, a to zejména hlavy, horními končetinami, mohl tento způsob zcela jistě snížit dopadovou intenzitu násilí, čemuž odpovídají i nálezy poranění levé horní končetiny a lze tak uzavřít, že při vědomí výše popsaného brutálního fyzického napadání poškozené mimo jiné a zejména kopy nohou obutých do pevných kožených kotníkových bot, a to při vědomí nekoordinovaného pohybu obou účastníků stačilo, aby některý z úderů pěstí, ale zejména kopů botama do hlavy poškozené, tato takový úder nestihla vykrýt rukama a tento by směřoval na některé citlivé znalce popsané místo na těle poškozené a došlo by zcela reálně ke vzniku vážného poranění poškozené s dobou citelného omezení přesahujícího 6 týdnů a tedy k těžké újmě na zdraví s dobou citelného omezení v obvyklém způsobu života přesahující 6 týdnů ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Že k takovému následku v konečném důsledku nedošlo, pak lze přičíst okolnostem na vůli obžalovaného nezávislých, a to zcela ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení trestního zákoníku je pokusem trestného činu jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Právě za takové jednání, tedy pokus výše uvedeného trestného činu, je s ohledem na výše uvedené třeba jednání obžalovaného posoudit, když za jednání, které směřovalo k dokonání trestného činu těžkého ublížení na zdraví je třeba chápat souhrn fyzického napadání poškozené, jež bylo výše popsáno, aniž by však došlo k dokonání, přičemž úmyslu obžalovaného tento trestný čin spáchat bude věnován následující odstavec.

23. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Trestný čin těžkého ublížení na zdraví je pak trestným činem úmyslným, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem a podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je pak trestný čin spáchán úmyslně rovněž tehdy, pokud pachatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Posledně uvedené zákonné ustanovení je pak dle názoru soudu tím způsobem úmyslu, který minimálně je obžalovanému přičitatelný, neboť jednání v úmyslu přímém bez dalšího dovodit nelze. Způsobení následku, tedy těžkého ublížení na zdraví, nemuselo být dle přesvědčení soudu nutně přímým cílem obžalovaného ani evyhnutelným prostředkem (přímo to nemusel chtít), když primárně šlo u obžalovaného o uvolnění agrese vzniklé zřejmě v souvislosti s předchozí hádkou s poškozenou, to vše navíc v kombinaci s požitým alkoholem, jenž způsobil u obžalovaného až podstatnou měrou snížené ovládací schopnosti, přičemž míra poškození zdraví sestry obžalovaného nutně nemusela být pro obžalovaného významná. Nicméně srozumění s následkem, tedy s možným způsobením těžkého ublížení na zdraví poškozené je u obžalovaného třeba dovozovat ze všech výše popsaných okolností, jež obžalovaný nutně vnímal a vyjádřil tak svůj aktivní volný vztah k relevantnímu trestněprávnímu následku. Nedostatek dokonání, respektive účinku předpokládaného ve skutkové podstatě uvedeného trestného činu, je ze spisového materiálu zřejmý, neboť popsaný útok obžalovaného k výše uvedenému následku nakonec nevedl, nicméně tak se stalo pouze a jedině díky shodě okolností rovněž výše popsaných.
24. Podle § 145 odst. 2 písm. g) trestního zákoníku je třeba posuzovat jednání pachatele, který se výše popsaného jednání dopustí opětovně. Tak se v případě jednání obžalovaného skutečně stalo, neboť tento byl rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou 1. 12. 2014, sp. zn. 3 T 110/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2015, sp. zn. 8 To 27/2015, který nabyl

právní moci dne 3. 2. 2015 uznán vinným mj. ze spáchání pokusu zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 145 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou, přičemž z tohoto trestu byl rozhodnutím Okresního soudu Brno – venkov ze dne 23. 8. 2016 sp.zn. 3 Pp 7/2016 podmíněně propuštěn dne 23. 8. 2016 se stanovením zkušební doby v délce 4 roků.

25. Podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku se trestného činu porušování domovní svobody dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvává. Obydlím se ve smyslu ustanovení § 133 trestního zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Takto definovaný široký pojem „obydlí“ klade důraz na faktický stav bydlení z jakéhokoliv titulu, jímž může být vlastnictví nemovitostí, nájemní či podnájemní vztah, bydlení na základě rodinných vztahů a další. Ochrana se vztahuje na prostory, které uživatel drží k bydlení, tedy kde má svou domácnost a své soukromí a je tímto ustanovením chráněn jakýkoli oprávněný uživatel, přičemž oprávněnosti užívání předmětné nemovitosti poškozenou a na druhé straně neoprávněnosti vniknutí obžalovaného do předmětného domu se pak věnuje odst. 16, na který lze v tomto směru odkázat.
26. Podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku je pak odpovědný pachatel, který při činu uvedeném v odst. 1 použije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí anebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. Násilím se rozumí použití fyzické síly užitá při neoprávněném vniknutí do obydlí jiného, přičemž toto může směřovat jak proti osobě (například proti oprávněnému uživateli domu), tak i proti věci (v daném případě okno a dveře). Naplnění takové definice jednáním obžalovaného je pak rovněž věnován obsah odst. 16, na který lze odkázat. Pokud pak jde o úmysl, jímž bylo jednání obžalovaného v tomto případně vedeno, pak soud uzavírá, že v tomto případě obžalovaný jednal jednoznačně ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy v úmyslu přímém, neboť jinak ani jednání obžalovaného v tomto případě odůvodnit nelze, když předcházející rozbití okna a následné údery a kopy do dveří sledovaly jediný cíl, tedy vniknutí do obydlí jiného za užití násilí s vědomím neoprávněnosti takového konání.
27. Objektem zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví je lidské zdraví a objektem přečinu porušování domovní svobody je domovní svoboda zaručená Listinou práv a svobod. Subjektem je v daném případě obžalovaný sám jakožto osoba splňující podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk v době spáchání trestné činnosti) a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou v § 26 a § 27 trestního zákoníku, když k takovému závěru vedou zjištění znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která se účinkům alkoholu na osobu obžalovaného podrobně ve svém znaleckém posudku věnovala a současně uzavřela, že obžalovaný netrpěl psychotickou ani jinou forenzně závažnou duševní poruchou. Subjektivní stránka spáchaných trestných činů je popsána výše včetně nejvýznamnějšího znaku týkajícího se psychiky obžalovaného, jímž je zavinění. Objektivní stránka uvedených trestných činů zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené výrokem tohoto rozsudku bylo plně ozřejmáno, následek, k němuž jednání obžalovaného směřovalo je rovněž výše popsán a příčinný vztah mezi jednáním a následkem, k němuž toto směřovalo, byl rovněž prokázán. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku tak obžalovaný L.K. naplnil po subjektivní i objektivní stránce veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

Výrok o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

28. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného přihlédl soud k § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku.
29. Obžalovaný L.K. byl v minulosti 2x soudně trestán, a to již výše zmíněným rozsudkem Okresního soudu Žďár nad Sázavou ze dne 1. 12. 2014, sp. zn. 3 T 110/2014 a rozsudkem Okresního soudu Žďár nad Sázavou ze dne 21. 9. 2023, sp. zn. 1 T 72/2023. První výše jmenované rozhodnutí soudu bylo sice dne 18. 11. 2020 osvědčeno, a tedy k tomuto pro účely recidivy přihlíženo nebylo, nicméně toto rozhodnutí soudu se projevilo jako kvalifikační znak v tom smyslu, že podle § 145 odst. 2 písm. g) trestního zákoníku bylo jednání obžalovaného posouzeno jako opětovné, na což výše uvedené osvědčení se vliv nemá (R 58/2011). Druhé výše uvedené odsouzení, jímž byl obžalovaný uznán vinným pokusem zločinu násilí proti úřední osobě podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je pak třeba započíst obžalovanému jako okolnost přitěžující ve smyslu ustanovení § 42 písm. q) trestního zákoníku, když obžalovaný již byl pro trestný čin odsouzen a navíc je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil ve zkušební době a při vědomí, že tímto rozsudkem byla obžalovanému uložena ochranná léčba protialkoholní v ambulantní formě, kterou tedy zjevně nedodržel. Dále soud přihlédl jako k okolnosti přitěžující k faktu, že obžalovaný páchal trestnou činnost po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), dále to, že se dopustil trestné činnosti vůči osobě blízké (§ 42 písm. h) trestního zákoníku), a to navíc za přítomnosti otce a rovněž bylo třeba přihlídnout ke skutečnosti, že obžalovaný spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Polehčující okolnosti soud u obžalovaného neshledal, a to ani s ohledem na charakter jeho výpovědi kdy, přestože jistý druh násilí vůči poškozené obžalovaný přiznal, současně vědomě poníží jeho nebezpečnost, a navíc svůj útok vůči poškozené odůvodňuje jako vyprovokovaný a popisuje formou jako by si poškozená takové zacházení vlastně zasloužila, aniž by bylo možno jeho vyjádření chápat jako upřímnou lítost. Dále pak soud rovněž přihlédl ke skutečnosti, že dne 18. ledna 2022 byl obžalovaný potrestán přestupkovou komisí pro jednání kvalifikované podle § 5 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, spočívající v neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.
30. Při vzetí v úvahu všech výše uvedených skutečností soud ukládal obžalovanému v rámci trestní sazby od 5 do 12 let odnětí svobody trest v polovině zákonné trestní sazby. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť byl tomuto uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně 8 let. Současně byl obžalovanému uložen podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu pobytu, a to v místech, kde se obžalovaný trestné činnosti dopustil při vědomí, že trest zákazu pobytu je dalším z druhů trestů, jež omezují svobodu pohybu a pobytu pachatele, která je jinak zaručena v čl. 14 Listiny práv a svobod. Tyto svobody však mohou být zákonem omezeny, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochrany zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody. V daném případě je smyslem uloženého trestu vyřadit obžalovaného jako pachatele násilné trestné činnosti z prostředí, s nímž trestná činnost nejen projednávána, nýbrž i předchozí, zjevně souvisí, přičemž bez uložení takového trestu je ochrana zdraví a dalších práv a svobod sestry obžalovaného, tedy poškozené E.K., která se na předmětném místě oprávněně zdržuje, jakož i ochrana veřejného pořádku, ohrožena. V rámci trestní sazby od 1 roku do 10 let pak byl obžalovanému tento druh trestu uložen při polovině zákonné trestní sazby.

Výrok o náhradě škody

31. Vzhledem k tomu, že se řádně a včas jako poškozený připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s nárokem na náhradu majetkové škody vzniklé v důsledku nákladů spojených s výkonem zdravotní péče o poškozenou, byla obžalovanému uložena povinnost uhradit majetkovou škodu v celkové částce 15 127 Kč v souladu s podrobnými výpočty vzniklých nákladů (č. l. 236-245).
32. Pokud jde o poškozenou E.K. tato se připojila s částkou ve výši 100 000 Kč, jež má reprezentovat náhradu škody na jejím zdraví ve smyslu závěrů znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a dále náhradu za rozbité okno a rozbitý mobilní telefon (číslo listu 223). S ohledem na zjevnou souvislost poškození mobilního telefonu E.K. s výše popsáním jednáním obžalovaného, jakož i s ohledem na závěry znalce, jenž bez důvodných pochybností stanovil hodnotu mobilního telefonu částku 2 100 Kč (č. l. 387), přičemž konstatoval současně, že náklady na opravu by převýšily hodnotu telefonu bezprostředně před poškozením, byla taková částka poškozené přiznána a obžalovaný byl zavázán povinností nahradit poškozené majetkovou škodu ve výši 2 100 Kč. Pokud jde o nárok na náhradu majetkové škody, které se poškozená dožaduje za rozbité okno pak v rámci odst. 16 se soud k tomuto následku jednání obžalovaného věnuje se závěrem prokázané reálné možnosti, že okno bylo naprasklé ještě předtím, než toto obžalovaný rozbil zcela a za této situace nemusí nutně škoda vyčíslená odborným vyjádřením znalce (č.l. 387) ve výši 420 Kč reálně odpovídat škodě skutečně způsobené a z tohoto důvodu byla poškozená v tomto ohledu odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
33. Pokud jde o část nároku uplatněného poškozenou E.K., kterou sama označila jako „náhradu škody na mém zdraví dle znaleckého posudku ze soudního lékařství (otřes mozku, rány na hlavě, uvolnění a vpáčení dvou předních horních zubů, oděrky a zhmožděnin na dalších částech těla“, pak je třeba uvést následující. Vycházejí z respektovaných rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 1017/2018 a 7 Tdo 1485/2019 lze uzavřít, že soud rozhodující v trestním řízení o nemajetkové újmě musí v adhezním výroku náležitě vyjádřit, jaký druh nároku přiznal poškozenému. Musí především zvážit, jaký charakter má nárok poškozeným v řízení uplatněný, tedy zda jde o nárok vyplývající z práva poškozeného ve smyslu § 2956 občanského zákoníku anebo o některý z nároků plynoucích z § 2958 občanského zákoníku. Z dikce užitě poškozenou při uplatnění nároku lze dovozovat, že se s největší pravděpodobností jedná o uplatnění nároku na náhradu za bolest, i když nelze současně vyloučit, že je uplatněným nárokem rozuměna i nějaká další nemajetková újma blíže nespecifikovaná. Blížší vysvětlení svého nároku poškozená neučinila ani k přímému dotazu v rámci jejího výsledku před soudem (č. l. 469). Ať tak či tak nárok uplatněný řádně a včas za podmínek § 43 odst. 3 trestního řádu musí být podložen takovými skutečnostmi, které mají potenciál umožnit dostatečně přesnou kvantifikaci nemajetkové újmy, přičemž prokázání takových skutečností náleží primárně poškozenému či jeho zmocněnci. Za situace, kdy spisový materiál neobsahuje žádné odborné vyjádření, resp. znalecký posudek, který by vyčíslil odpovídající finanční kompenzaci k odčinění újmy, kterou poškozená utrpěla, lze uzavřít, že soud nemá dostatečné podklady proto, aby ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu rozhodl o přiznání požadované kompenzace a nezbylo tedy, nežli poškozenou v této zbývající části jejího nároku odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Brno 13. listopadu 2024

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu